

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

S. Bavo Conf. 1. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

At urbis servatorem & civium esse tunc patuit, quando grassante gravi lue maligni illas voces auditi sunt loqui: Facel- lite hinc socii, quando pro urbis alterâ portâ D. Eucharis, pro alterâ D. Maxi- minus, pro totâ urbe medius *Nicerius* ex- cubat. Quid? quòd Christus è turri conspi- cuus spectacula fecit *Nicerio*, & in scenam omnes ordine Gallorum reges produxit. Quid spectatorem tunc fecisse *Nicerium* credis? ego, uti in Tragicomœdia fieri assolet, nunc risum, nunc lacrymas cre- do dedisse. *Ex Surio.*

Nemo quasi concretis sibi vitis obsequatur, & quod est criminis, esse putet natura; sed sumat cum Christo arma jejunii, criminam propellat impetus, prostrnat castra vitiorum, ut de ipso auctore mali, sumat, Christo dimicante, victoriam. Diabolo victo; vitia nihil valebunt. S. Pet. Chryf. ferm. II.

S. BAVO CONF. I. Octobris.

A Liam aulam *B A V O* cum conjugè, a- liam hâc demortuâ habitavit. Illa ta- lis erat, qualem vetus nobilitas & è prin- cipe Francorum sanguine origo com- mendabat; hæc qualem cælum laudat, quercus primò cava, mox cella hoc au- gustior quò angustior. Sed si illam prio- rem plures homines, hanc ultimam plu- res Angeli frequentarunt. Auriga verò, qui

qui ad hujus ædificium lapides convehēbat, quas diras BAVONI imprecatus est, ipse sensit, cum à dæmone ex equo, à rotis equorumque calcibus vitâ ejectus est. Sed BAVO ut sanctè se vindicaret, vitam reddidit. Intereà evenit ut in servulum offenderet, quem olim in alienam servitutem vendiderat. Veniam igitur oraturus supplex dominus mancipii pedes apprehendit. Nec prius expiatam hinc noxam credidit, quàm domini tergum serviles manus virgis immaniter lacerassent. Ad-didit alterum ipse supplicium compedes, quibus lubens volens libertatem sibi ademit. Ita ligatus vicit tamen quoties cum dæmone fuit (& sæpè fuit) pugnandum. Victorem coronavit crux cælo delapsa, & caput multo splendore ambiens, quam ille ita salutavit: *Agnosco gloriose militiae meæ signa.* Morienti Angeli, imò Christus præstò fuit. Certè suprema verba BAVONIS illa feruntur: *Christo adventanti quid ni obviàm exis anima?*
Ex Surio.

Si in nobis venenum avaritiæ se diffundit, Christum crucifixum consideremus, & sanat; si scorpionos libidinis compungit, ipsum rogemus, & curat; si terrenarum cogitationum nos morsus lacerant eundem precemur, & vivimus: hi enim sunt spirituales serpentes, propter quos conculcandos Dominus crucifixus est. S. Max. de Pass. serm. 1.